

[Jes Lunde]

Jeg tror, det er noget, vi i virkeligheden er enige om, og som vi kan tage fat på at gennemføre i en mere generel form om meget kort tid. Vi har jo et forlig på området, vi har etableret nogle ordninger i kraft af aktiveringsforliget, og de ordninger vil vi meget gerne være med til at kigge på i januar 1993. Vi håber, at et flertal vil være med til at fjerne de flest mulige af begrænsningerne på ordningerne og senere lave en helt generel sabbatordning.

Fru Marianne Jelved spurgte, om ikke det var rigtigt, at der var mange skridt i den rigtige retning i finansloven. Det er jeg enig i, og jeg er også enig i, at når man deltager i finanslovforhandlinger, skal man være parat til at indgå et kompromis, og jeg vil gerne oplyse, at sådan har SF det selvfølgelig også. Deltager man i en forhandling, indgår man også kompromiser. Men det var altså lidt svært denne gang, for vi blev faktisk smidt ud af forhandlingerne, før vi fik nogen som helst lejlighed til at komme i nærheden af noget kompromis. Dette blot sagt af hensyn til historieskrivningen, og jeg tror, fru Marianne Jelved er enig med mig her.

Må jeg til sidst sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at jeg forstår ikke, at det skulle være noget problem at være med i en regering, hvis man har stemt imod finansloven, fordi man ikke kan administrere den. Jeg husker da, at Det Radikale Venstre stemte imod Storebæltsforbindelsen, og jeg har da ikke indtryk af, at Det Radikale Venstre ikke mener at kunne sidde i regering, fordi Storebæltsbroen snart ligger der. Det er vel noget, vi kender til alle sammen; der kan have været love, vi har stemt imod, gammelt gods, som stadig er der, når vi skal til at danne en ny regering. Det er noget, vi alle sammen må leve med, også SF.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det var så 3 minutter, hr. Jes Lunde, og det er mere, end reglerne tillader.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Også jeg lyttede med interesse til hr. Jes Lundes ordførertale, men der var et par ting, jeg ikke forstod fuldt ud.

Hr. Jes Lunde sagde, at der er gode ting i finansloven, men alligevel stemmer SF imod, og omvendt er SF parat til at gå ind i en ny regering om et par måneder. Jeg vil godt spør-

ge: Hvilke ændringer skulle der til, for at SF kunne stemme for finansloven? Jeg spørger ikke, hvad SF kunne tænke sig, for man ville vel have hele sit eget program og alle sine ændringsforslag gennemført, hvis det var muligt. Det går jeg ud fra som en selvfølge.

Men hvor mange ændringer i det finanslovudkast, som foreligger her, skulle der til, for at SF kunne stemme for det? Hvis vi f.eks. tager forsvaret, hvor mange besparelser drejer det sig om? Jeg går ud fra, at SF ikke vil forlange besparelser på 3,1 mia. kr. over de 3 år; det ville i øvrigt medføre en del arbejdsløshed, for nogle af besparelserne vil jo resultere i øgede dagpengeudgifter, så det er en brutto- og ikke en nettobesparelse. Men det er helt afgørende at få stillet listen op. Er det 2 ting, der skal ændres, er det 17 ting, der skal ændres, hvor store er de ændringer, der skal foretages?

Jeg forstår, at det ikke volder problemer for SF at træde ind i en regering, selv om det gældende forsvarsforlig løber både i 1993 og 1994; i den forstand er det altså slet ikke nødvendigt med besparelser på forsvaret ud over det, der ligger i finansloven, hvis SF blot kan komme i regering, så her er der altså ingen problemer. Men omvendt: Hvor går grænsen for, hvad SF skal have for at kunne stemme for finansloven? Hvis det kunne blive udmøntet i nogle punkter, ville jeg være taknemlig.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Selv om hr. Jes Lunde forsøger at bortforklare kendsgerningerne, var hovedbudskabet i hr. Jes Lundes indlæg, at sabbatordninger er gratis for samfundsøkonomien. Jeg må altså minde hr. Jes Lunde om, at intet er gratis. Det kan ikke lade sig gøre at bytte alle disse job, uden at det medfører noget administration.

Så siger hr. Jes Lunde, at i øjeblikket koster det også noget med administrationen af dagpengeudbetalinger osv. Jamen de dagpengeudbetalinger skal vi jo fortsat have. Som hr. Jes Lunde har formuleret det, betyder det, at den, der får arbejdet, også får arbejdslønnen, mens den, der går ud og bliver ledig, skal have dagpenge. Det vil sige, at der bliver dobbelt så megen administration af dagpengene som i øjeblikket, hvor det for en stor dels vedkommende er de samme personer, der konstant er arbejdsløse.